

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17Co/555/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6714206434
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Renáta Deáková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6714206434.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Renáty Deákovovej a členov senátu JUDr. Zity Nagypálovej a Mgr. Dušana Ďuriana, v právnej veci žalobcu B. A., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom U. XXXX/XX, XXX XX J., zastúpeného Advokátskou kanceláriou JUDr. Peter Rybár, s. r. o., so sídlom v Košiciach, Kuzmányho 29, 040 01, IČO: 47 234 466, proti žalovanému POHOTOVOSTĚ s. r. o., Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, v konaní o zaplatenie 567,66 € s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Zvolen č. k. 6C/78/2014-78 zo dňa 05. 03. 2015,

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu p o t v r d z u j e.

Žalovanému náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

Odvolaním napadnutým rozsudkom okresný súd zamietol žalobu o zaplatenie 567,66 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,25 % ročne zo žalovanej sumy od 24. 04. 2014 do zaplatenia a náhradou trov konania; žalovanému náhradu trov konania nepriznal. Okresný súd posúdil vec podľa § 451 ods. 1 a § 107 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej v texte len „OZ“). Konštatoval, že žalobca so žalovaným uzavrel dňa 22. 09. 2008 zmluvu o úvere o poskytnutí finančných prostriedkov vo výške 10 000,- Sk (331,94 €), ktoré mal žalovaný splatiť v 12 mesačných splátkach po 1 560 €, počnúc dňom 15. 10. 2008. Žalobca realizoval poslednú platbu dňa 17. 08. 2009 vo výške 306,88 €, čo mal súd preukázané z predloženého listinného dôkazu, označeného ako „Splátky a pokuty“ k číslu zmluvy 6115624 s aktuálnym stavom UHR-17.08.2009. Žalobca tvrdil, že žalovaný preukázateľne vedel, že zmluvami s vysokými úrokmi sa bezdôvodne obohacuje pre rozpor vysokých úrokov s dobrými mravmi, čím dochádza na jeho strane k úmyselnému bezdôvodnému obohateniu. Súd konštatoval, že v roku 2008, ale aj v roku 2009 sa verejne v printových ako aj v audiovizuálnych médiách pertraktoval problém spotrebiteľa, a to v tak širokom časovom zábere, že o tomto probléme, ako aj správaní sa nebankových inštitúcií, žalobca určite musel vedieť (ak mal televízny prijímač, alebo rádiový prijímač, nepoškodený sluch a zrak a aspoň sporadicky sledoval domáce spravodajstvo). Z tohto dôvodu mal súd za to, že ak subjektívna lehota žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia začala plynúť dňa 17. 08. 2009, táto márne uplynula dňa 17. 08. 2012. Žaloba bola súdu doručená dňa 05. 05. 2014, teda po uplynutí objektívnej lehoty. Pokiaľ ide o žalobcom poukazovanú potrebu vychádzať z desaťročnej objektívnej premlčacej lehoty, súd považoval toto tvrdenie za ničím právne nepodložené, pretože úmysel priamy alebo nepriamy by žalobca musel v konaní jednoznačne preukázať, čo sa však nestalo. Preto súd neskúmal, či zmluva je alebo nie je platná, prípadne či išlo o absolútnu alebo relatívnu neplatnosť, alebo či neplatnými boli len niektoré

články dotknutej zmluvy. Mal za to, že žalobca zmeškal aj subjektívnu aj objektívnu lehotu a po vznesenej námietke premlčania žalovaným žalobu zamietol.

Podľa § 142 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej v texte len „O. s. p.“) súd úspešnému žalovanému náhradu trov konania nepriznal, pretože si ju neuplatnil.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca. Poukázal na to, že v konaní došlo k vadám, uvedeným v § 205 ods. 2 písm. a), d), f) O. s. p.. Poprel, že by sa žalobca dozvedel o bezdôvodnom obohatení už v roku 2009 vzhľadom na prezentovanie problematiky v médiách. Poukázal na rozpornosť tvrdení okresného súdu, keď skutočnosť o tom, kedy sa dozvedel žalobca o bezdôvodnom obohatení žalovaného, nepotreboval preukazovať, avšak tvrdenie žalobcu ohľadom desaťročnej objektívnej premlčacej lehoty považoval za ničím právne nepodložené, pretože úmysel priamy alebo nepriamy by žalobca musel v konaní jednoznačne preukázať, čo sa však nestalo. Žalobca zotrval na presvedčení, že žalovaný svoje obchodné praktiky využíva dodnes s vedomím, že sú v rozpore so zákonom a dobrými mravmi, a je teda zrejmé, že spoločnosť má snahu úmyselne sa bezdôvodne obohacovať. Nesúhlasil s názorom okresného súdu ohľadom začatia plynutia subjektívnej premlčacej doby, kedy sa vyžaduje skutočná, nie len predpokladaná vedomosť. Skutočná vedomosť je taká, kedy sa žalobca dozvedel skutočnosti, ktoré mu umožnili uplatniť právo žalobou na súde. Objektívna premlčacia lehota v danom prípade preto plynula v trvaní 10 rokov. Žiadal, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu, napadnutý odvolaním v prvej časti výroku, zrušil a vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie a priznal žalobcovi aj náhradu trov odvolacieho konania. V prípade zmeny rozhodnutia a vyhovenia návrhu žiadal priznať aj trovy prvostupňového konania v zmysle § 224 ods. 2 O. s. p.. Trovy odvolacieho konania vyčíslil celkom na 46,57 € (za jeden úkon - odvolanie vo výške 38,18 € + 8,39 €).

Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

Krajský súd, ako súd odvolací, prejednal odvolanie v zmysle § 212 ods. 1 O. s. p., bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 1, 2 O. s. p. a rozsudok okresného súdu podľa § 219 ods. 1 O. s. p. potvrdil.

Podľa § 219 ods. 1 O. s. p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

Odvolací súd preskúmaním veci dospel k záveru, že okresný súd vec správne skutkovo a právne posúdil. Jeho rozhodnutie zodpovedá náležite zistenému skutkovému stavu, vyplývajúcejmu z listín, doložených v súdnom spise a je odôvodnené v súlade s § 157 O. s. p.. Skutkové a právne závery prvostupňového súdu, uvedené v odôvodnení rozsudku, sú v prejednávanej veci správne.

Krajský súd sa stotožňuje s dôvodmi rozsudku okresného súdu v tom, že právny vzťah účastníkov, založený na základe zmluvy o úvere zo dňa 22. 09. 2008, je potrebné posudzovať ako vzťah spotrebiteľský v zmysle občianskoprávných predpisov a aj v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch č. 258/2001 Z. z., účinného v čase uzavretia zmluvy. V prejednávanej veci ide jednoznačne o vzťah spotrebiteľský; žalobca je v zmluve označený menom a priezviskom, rodným číslom a číslom občianskeho preukazu, čo ho jednoznačne identifikuje ako občana - fyzickú osobu - ktorá pri podpise zmluvy nekonala ako subjekt, konajúci v rámci podnikateľskej, či inej zárobkovej činnosti. Na základe úverovej zmluvy žalobca od žalovaného prevzal 10 000,- Sk (331,94 €), ktoré sa zaviazal zaplatiť zvýšené o príslušný poplatok vo výške 8 720,- Sk (289,45 €), t. j. spolu 18 720,- Sk (621,39 €) v 12 mesačných splátkach po 1 560,- Sk (51,78 €), počnúc dňom 15. 10. 2008. Žalobca mal teda splatiť predmetný úver 15. 10. 2009. Ako vyplýva z listinného dokladu „splátky a pokuty“, posledná platba žalobcom bola prevedená 17. 08. 2009 vo výške 306,88 €. Dňom nasledujúcim začala plynúť žalobcovi lehota na uplatnenie nároku voči žalovanému titulom bezdôvodného obohatenia, a to subjektívna aj objektívna. Závery okresného súdu, pokiaľ ide o posúdenie otázky premlčania a plynutia premlčacej doby uplatneného nároku (§ 107 OZ) sú v podstate správne. Pri práve na vydanie bezdôvodného obohatenia Občiansky zákonník stanovuje kombinovanú premlčaciu dobu - subjektívnu (§ 107 ods. 1) a objektívnu (§ 107 ods. 2). Tieto premlčacie doby začínajú, plynú a končia nezávisle na sebe. Subjektívna premlčacia doba je dvojročná a objektívna premlčacia je trojročná alebo desaťročná. Pokiaľ márne uplynula aspoň jedna z týchto premlčacích dôb a je vznesená námietka premlčania, nemožno právo na vydanie bezdôvodného obohatenia priznať. Ak sa skončí plynutie jednej z nich, právo sa premlčí, a to

aj napriek tomu, že poškodenému plyní ešte druhá premlčacia doba. Žalobu podal žalobca dňa 05. 05. 2014. K bezdôvodnému obohateniu došlo

17. 08. 2009, kedy žalobca zaplatil žalovanému poslednú platbu. Objektívna trojročná premlčacia doba uplynula 18. 08. 2012. Z hľadiska začiatku plynutia premlčacej doby v danom konkrétnom prípade nemožno považovať za dôvodnú všeobecnú okolnosť, tvrdenú okresným súdom, že „už od roku 2009 sa v masovokomunikačných prostriedkoch často diskutuje téma spotrebiteľských úverov, z ktorého dôvodu museli byť žalobcovi známe skutočnosti ohľadom jeho nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia minimálne od roku 2009“.

Napriek dôvodom, uvedeným okresným súdom v odvolaní, krajský súd rozsudok okresného súdu potvrdil, pretože je vo výroku správny; správny je výrok o trovách konania, osobitne odvolaním nenapadnutým.

O trovách odvolacieho konania krajský súd rozhodol tak, že úspešnému žalovanému v odvolacom konaní náhradu trov konanie nepriznal, pretože sa vo veci nevyjadril a žiadne trovy si neuplatnil. Toto rozhodnutie prijal senát krajského súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.